

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sala Tercera de lo Contencioso-Administrativo del Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 10 kwietnia 2014 r. – María José Regojo Dans przeciwko Consejo del Estado

(Sprawa C-177/14)

(2014/C 253/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: María José Regojo Dans

Strona pozwana: Consejo del Estado

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „pracownicy zatrudnieni na stanowiskach doradczych” podlegający obecnie art. 12 ustawy 7/2007 z dnia 12 kwietnia w sprawie podstawowego statutu pracowników administracji publicznej i „pracownicy zatrudnieni na stanowiskach doradczych” podlegający poprzednio art. 20 ust. 2 są objęci zakresem definicji „pracownik zatrudniony na czas określony”, zawartej w klauzuli 3 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), zawartego w załączniku do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca ⁽¹⁾?
- 2) Czy zasada niedyskryminacji zapisana w klauzuli 4 pkt 4 wspomnianego porozumienia ramowego zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC ma zastosowanie do tych „pracowników zatrudnionych na stanowiskach doradczych”, w celu przyznania im prawa i zapłaty uposażenia, które z tytułu stażu pracy jest wypłacane stałym urzędnikom mianowanym, pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, urzędnikom tymczasowym i pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę na czas określony?
- 3) Czy system swobodnego powoływania i odwoływania oparty na względach dotyczących zaufania, mający zastosowanie do tych „pracowników” na podstawie dwóch ww. hiszpańskich ustaw jest objęty powodami o charakterze obiektywnym, na które wskazuje klauzula 4 w celu uzasadnienia odmiennego traktowania?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 43.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 11 kwietnia 2014 r. – Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Sprawa C-183/14)

(2014/C 253/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy osoba fizyczna zawierająca z innymi osobami fizycznymi umowę stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, niezadeklarowanego i niezarejestrowanego do celów podatkowych, którego celem jest realizacja przyszłego obiektu (budynku) na gruncie należącym do majątku osobistego niektórych stron umowy może być uznana w świetle okoliczności postępowania głównego za podatnika w rozumieniu art. 9 ust. 1 dyrektywy VAT ⁽¹⁾, jeżeli początkowo zgodnie z przepisami podatkowymi dostawa budynków położonych na gruncie należącym do majątku osobistego niektórych stron umowy była uznawana przez organy podatkowe za sprzedaż wchodzącą w zakres zarządzania prywatnym majątkiem takich osób?
- 2) Czy w świetle okoliczności postępowania głównego zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz inne ogólne zasady w zakresie podatku VAT, wynikające z dyrektywy 2006/112, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się praktyce krajowej, zgodnie z którą organy podatkowe początkowo pobrały od osoby fizycznej podatek dochodowy z tytułu przeniesienia własności należącej do majątku osobistego, a następnie bez żadnej istotnej zmiany w przepisach prawa pierwotnego, na podstawie tych samych okoliczności faktycznych, po upływie dwóch lat, ponownie rozważyły zajęte stanowisko i uznały te same transakcje za działalność gospodarczą objętą podatkiem VAT, naliczając retroaktywnie dodatkowe zobowiązania?
- 3) Czy art. 167, 168 i 213 dyrektywy VAT, badane w świetle zasady neutralności podatkowej, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się, aby w okolicznościach postępowania głównego organy podatkowe odmówiły podatnikowi prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej należnego lub uiszczzonego od towarów lub usług wykorzystanych do celów transakcji podlegających opodatkowaniu wyłącznie z tego względu, że nie był on zarejestrowany jako podatnik do celów podatku VAT w chwili świadczenia odnośnych usług?
- 4) Czy w świetle okoliczności postępowania głównego art. 179 dyrektywy można interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się przepisom krajowym nakładającym na podatnika, do którego znajduje zastosowanie szczególny system zwolnień i który z opóźnieniem wniósł o zarejestrowanie do celów podatku VAT, obowiązek zapłaty podatku, który powinien zostać pobrany, odmawiając jednocześnie prawa odliczenia kwoty podatku podlegającego odliczeniu za każdy okres podatkowy, przy czym prawo do odliczenia może być wykonane w późniejszym czasie za pośrednictwem deklaracji podatkowej złożonej po zarejestrowaniu podatnika do celów podatku VAT, co może mieć ewentualnie skutki w zakresie obliczenia dodatkowych zobowiązań?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Laufen (Niemcy) w dniu 30 kwietnia 2014 r. – postępowanie karne przeciwko Gavrilowi Covaciemu**(Sprawa C-216/14)**

(2014/C 253/22)

*Język postępowania: niemiecki***Sąd odsyłający**

Amtsgerichts Laufen

Strony w postępowaniu głównym

Gavril Covaci

*Pozostali uczestnicy postępowania: Staatsanwaltschaft Traunstein***Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 1 ust. 2, art. 2 ust. 1 i 8 dyrektywy 2010/64/UE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one zarządzeniu sędziego, które w ramach stosowania § 184 niemieckiego Gerichtsverfassungsgesetz wymaga od oskarżonej osoby skutecznego wniesienia środka odwoławczego wyłącznie w języku urzędowym obowiązującym przed sądami, w konkretnym przypadku w języku niemieckim?